**T.C.**
**UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ**
**HUKUK BÖLÜMÜ**
**ESAS NO : 2015 / 983**
**KARAR NO : 2016 / 54**
**KARAR TR : 15.2.2016**

**ÖZET: Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Meslek Lisesinde usta öğretici olarak görev yapan davacının, haksız olarak görevine son verilmesi nedeniyle talep ettiği kıdem ve ihbar tazminatının ödenmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.**

**K A R A R**

**Davacı :** N.S.
**Vekilleri :** Av. C.G. & Av. İ.K. & Av. M.A.
**Davalı :** Milli Eğitim Bakanlığı
(Üsküdar Halk Eğitim Müdürlüğü)
**Vekilleri :** Av. Ü.S. (Adli Yargıda)
Huk. Müş. S.K. (İdari Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde; "Müvekkilim, 25.10.2004 tarihinden itibaren T.C. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Üsküdar Halk Eğitim Müdürlüğü unvanlı işyerinde öğretmen olarak işten çıkarıldığı tarihe kadar aralıksız olarak çalışmıştır. Müvekkilimin iş akdi herhangi bir neden gösterilmeden 12.04.2012 tarihinde feshedilmiştir.

Yapılan fesih usul ve yasaya aykırı olup, birçok yönüyle hukuka aykırılık taşımaktadır. Müvekkilin iş akdi feshi yazılı olarak yapılmamış, yalnızca bir daha işe gelmemesi yönünde sözlü olarak söylenmiştir. Davalı tarafından müvekkilin sigorta kaydı, 12.04.2012 tarihinde sonlandırılmıştır. Dolayısıyla İş Kanunu'nda yer alan yazılı fesih bildirimi usulüne riayet edilmemiştir. Bu sebeple de iş akdinin fesih sebebi bilinmemektedir. İş Kanunu 19/1 maddesinde "İşveren fesih bildirimini yazılı olarak yapmak ve fesih sebebini açık ve kesin bir şekilde belirtmek zorundadır" hükmü yer almaktadır. Fesih işlemine bakıldığında ortada yazılı bir neden ve uygulama olmadan işlem sonuçlandırılmıştır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 19/2 maddesi "Hakkındaki iddialara karşı savunmasını almadan bir işçinin belirsiz süreli iş sözleşmesi, o işçinin davranışı veya verimi ile ilgili nedenlerle feshedilemez " şeklindedir. Müvekkilin iş akdi bu madde kapsamında herhangi bir nedene dayandırılmış ise savunması alınmadan yapılan fesih işlemi yine usul ve yasaya aykırılık oluşturmaktadır.

Müvekkilimin SSK Sicil Numarası 3407199810971 olup, çalıştığı işyerindeki ücreti bir ayda girmiş olduğu ders saatine göre belirlenmektedir. Müvekkilin çalışmış olduğu dönemdeki ders ve ek ders ücretleri tarafına ödenmiş olup, aylık ücreti ve o ay için hakedişi olan ek ders ücreti Garanti Bankası-Ahmediye (Üsküdar) Şubesi'nin TR670006200074000006637502 Iban numaralı hesabına yatırılmıştır. Müvekkilin davalı işyerinde aylık hesaplanan ders saatleri, Üsküdar Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından da onaylanmaktadır. Müdürlük kayıtlarından da bu durum açıkça ortaya çıkacaktır.

Müvekkil iş akdinin haksız ve geçersiz olarak feshi nedeniyle, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü'ne şikayette bulunmuş ve davalı işyerinin kayıt ve belgeleri üzerinde yapılan incelemede, işveren tarafından müvekkile 3 ay 11 günlük giydirilmiş brüt ücreti tutarında kıdem tazminatı; 8 haftalık giydirilmiş brüt ücreti tutarında ihbar tazminatı ve 42 günlük yıllık ücretli izin alacağının ödenmesi sonucuna varılmıştır. Söz konusu alacak kalemlerinin ödenmesi için müvekkil tarafından işverene başvurulmuşsa da, kendisine herhangi bir ödeme yapılmamıştır.

Yukarıda izah edilen nedenlerle müvekkilin iş akdinin haklı ve geçerli bir nedene dayanmaksızın ve usulüne aykırı bir şekilde feshedilmiş olduğu aşikardır. Tamamen kötü niyetli ve haksız fesih kapsamında müvekkile hak etmiş olduğu aşikar olan kıdem-ihbar tazminatı, resmi-dini bayram, hafta tatili ve yıllık ücretli izin alacakları ödenmediğinden iş bu davayı açma zarureti hasıl olmuştur.

KIDEM-İHBAR TAZMİNATI ALACAĞI:

Müvekkilin iş akdi, davalı tarafça herhangi bir neden olmaksızın 12.04.2012 tarihinde tek taraflı fesih edilmiştir. 25.10.2004 tarihinden itibaren davalı müdürlük nezdinde fesih tarihine kadar kesintisiz olarak çalışmış olan müvekkilin 8 yıllık kıdemi bulunmakla beraber İş Kanunu 17. maddesi uyarınca çalışma süresi dikkate alındığında 8 haftalık (56 günlük) ihbar tazminatı alacağı bulunmaktadır.

RESMİ-DİNİ BAYRAMLAR VE HAFTA İZİNLERİNDEKİ ÇALIŞMA ALACAĞI:

Müvekkil davalı Müdürlük bünyesinde öğretmen olarak görev yapıyor olması sebebi ile nöbet sistemine göre çalışmış olup, nöbet günleri çalışma günleri aşar şekilde çalıştırılmış ve bu çalışması işverenin talimatları ile resmi dini bayramlarda ile hafta sonlarında da devam etmiştir. Müvekkilin son dönemlerde insanın fiziki sınırlarını zorlayan bu çalışma temposuna bedelsiz olarak dayanması imkânsız hale gelmiştir. Müvekkilim çalıştığı süre içerisinde belirtilen çalışma temposunda yıllarca çalıştırılmış, birçok defa kendi mesai arkadaşları da dâhil bu çalışmaların karşılığı talep edilmiş ancak her defasında bazı gerekçelerle bunların karşılığı ödenmemiştir.

YILLIK ÜCRETLİ İZİN ALACAĞI:

Müvekkilim çalışmaya başladığı 2004 senesinden bu yana yıllık ücretli izinleri kullandırılmamış olup, müvekkilin hak kazanıp da kullanamadığı izin sürelerine ait bedelin de tespiti ile tahsiline karar verilmesi gerekir.

Davaya konu, davacı müvekkil işçinin yıllık izin alacaklarının müvekkili daha fazla zarurete ve mağduriyete uğratmadan tarafına faizleriyle birlikte tediye edilmesi gerektiği 4857 s. İş Kanununun 59. maddesi gereği mutlaktır. Şöyle ki; "İş Sözleşmesinin, herhangi bir nedenle sona ermesi halinde işçinin hak kazanıp da kullanmadığı yıllık izin sürelerine ait ücreti, sözleşmenin sona erdiği tarihteki ücreti üzerinden kendisine veya hak sahiplerine ödenir." Nitekim Yargıtay zikredeceğimiz emsal kararın benzeri kararlarda da bu durumu ve is sözleşmesinin zayıf tarafı olan işçinin işçilik haklarını koruma altına almıştır. (Bkz. 9. HD'si E. 2006/9 K. 2006/5112 s. 28/02/2006 tarihli karar; "Somut dava, işçilik alacaklarının tahsili talebine ilişkindir. İşçinin hak kazanıp da kullanmadığı izin sürelerine ait ücreti iş sözleşmesinin feshinde son ücret üzerinden ödenmelidir. Kullanılmayan son ücret üzerinden alacağa dönüşmesi kanundan kaynaklanan bir durumdur." Yargıtay kararları ile de sabit olduğu üzere bu hususta ispat yükümlülüğü işverene aittir. Nitekim Yargıtay'ın yeni tarihli şu emsal kararı da; "Ücret alacağının ödendiğinin ispatı işverene aittir." (9. HD'si E. 2003/15873 K.2004/4757 s.T. 11/03/2004) davacı müvekkilin alacaklarının ödenmesi borcu olduğu gibi ödendiği ispatının da işverende olduğunu izaha kavuşturmaktadır.

NETİCE VE TALEP: Yukarıda arz ve izah edilen nedenlerle fazla ilişkin dava, talep ve ıslah haklarımız saklı kalmak kaydıyla şimdilik;

a- 300,00-TL Resmi ve Dini Bayram çalışma alacağının, b- 500,00-TL yıllık ücretli İzin alacağının, c- 1.500,00-TL kıdem tazminatı bakiyesinin, d- 500,00-TL ihbar tazminatı bakiyesinin,

Kıdem ve ihbar tazminatı alacakları için iş akdinin feshi tarihi olan 12.04.2012 tarihinden, diğer tüm alacaklar için dava tarihinden itibaren en yüksek banka mevduat faizi yürütülmesine, yargılama giderleri ile vekalet ücretinin davalı yana tahmiline karar verilmesini bilvekale arz ve talep ederim." demek suretiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

İstanbul Anadolu 10. İş Mahkemesi: 30.4.2014 gün ve E:2013/74, K:2014/170 sayılı kararı ile özetle; davada idari yargı yerinin görevli olduğundan bahisle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, tarafların kararı temyiz etmemesi üzerine karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

İstanbul 2. İdare Mahkemesi: 18.7.2014 gün ve E:2014/1386, K:2014/1394 sayılı kararı ile özetle; "Kamu görevlilerinin parasal haklarının belirli dönemler içerisinde periyodik olarak ödendiği, ücret ödeme tarihinde, ödenen ücretlerin hangi kalemlerden oluştuğu ve ödenmeyen parasal hakların neler olduğunun ilgililerin bilgisi dahiline girdiği, davacı tarafından bir çok kalemden oluşan parasal haklar dava konusu edilmekle birlikte, Üsküdar Halk Eğitim Merkezi'nde usta öğretici olarak görev yapan davacının sözleşmesinin 12.04.2012 tarihi itibariyle feshedildiği, bu tarih itibariyle davacının dava konusu etmiş olduğu parasal haklarının davalı idarece tazmin edilmeyeceği bilgisini öğrenmiş olduğu, en geç bu tarihten itibaren 60 günlük yasal süresi içerisinde dava açılması gerekirken bu süre geçirilerek 12.02.2013 tarihinde açılan iş bu davanın süre aşımı nedeniyle esasını inceleme olanağı bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle süre aşımı yönünden davanın reddine" şeklinde karar vermiştir.

İşbu karara karşı yapılan itiraz başvurusu üzerine İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Dördüncü Kurulu 24.12.2014 gün ve E:2014/24369, K:2014/26672 sayılı ilamı ile özetle; "davacının 506 sayılı Kanunun yürürlükteki iken mülki amirin tasarrufu ile çalışmaya başladığı, böylece davalı idareyle arasında hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen ücretli izin alacakları ile ihbar ve kıdem tazminatının, statü hukukundan değil, İş Kanunundan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine görev görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Bu durumda İdare Mahkemesince, görevli yargı yerinin belirlenmesi için 2247 sayılı Kanunun 19.maddesi uyarınca Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması veya davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken, uyuşmazlığın kamu görevlilerine statü hukukuna dayanan parasal hakkın ödenmemesinden kaynaklandığından hareketle ve bu parasal hakkın ödenmediğinin en geç bunların ödenmesi gereken tarihte ödenildiği gerekçesiyle davanın süre aşımı nedeniyle reddine karar verilmesinde isabet yoktur.

Açıklanan nedenlerle, davacının itirazının kabulüne, İstanbul 2. İdare Mahkemesi Hakimliği'nin kararın bozulmasına, dosyanın yeniden bir karar verilmek üzere Mahkemesine gönderilmesine" şeklinde karar vermiş, davalı vekilinin karar düzeltme istemi üzerine aynı yer 10.09.2015 gün ve E:2015/16430, K:2015/15606 sayılı ilamı ile davalı idare vekilinin karar düzeltme isteminin reddine karar vermiş ve karar kesinleşmiştir.

Bu aşamadan sonra dosya yeniden bir karar verilmek üzere İstanbul 2. İdare Mahkemesinin 2015/1990 Esas sırasına kaydedilmiştir.

İstanbul 2. İdare Mahkemesi: 20.10.2015 gün ve E:2015/1990 sayı ile özetle; uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerinde görülmesi gerektiğini belirterek, 2247 sayılı Kanunun 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

Davacı vekili aynı zamanda 16.10.2015 tarihli dilekçe ile İstanbul Anadolu 10. İş Mahkemesi ile İstanbul 2. İdare Mahkemesi kararları arasında ortaya çıkan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi talebinde bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Fikret ERES'in katılımlarıyla yapılan 15.2.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; adli yargı yerince idari yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen idari yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1-2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasa koyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, idari yargı yerince, davanın adli yargı yerinde görülmesi gerektiğinden bahisle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, davacı vekilinin talebi üzerine İstanbul 2. İdare Mahkemesi 2247 sayılı Yasa'nın 19. Maddesi gereğince görevli merciin belirtilmesi için dosyanın re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, İstanbul 2. İdare Mahkemesi'nce yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim İsmail SARI'nın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Üsküdar Halk Eğitim Müdürlüğünde usta öğretici olarak görev yapan

davacının, haksız olarak görevine son verilmesi nedeniyle talep ettiği kıdem tazminatı, resmi ve dini bayram çalışma alacağı, yıllık izin ücreti ve ihbar tazminatının tahsiline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. Maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar…" denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacı Nuray Sezgin'in 25.10.2004-12.04.2012 tarihleri arasında Üsküdar Halk Eğitim Müdürlüğü'nde usta öğretici olarak çalıştığı, 12.04.2012 tarihinde işine son verildiği belirerek, kıdem, resmi ve dini bayram çalışma alacağı, yıllık izin ücreti ve ihbar tazminatının tahsiline karar verilmesi istemiyle açıldığı anlaşılmıştır.

Davacının, 657 Sayılı Kanun hükümleri uyarınca kamu görevlisi olarak değil, 506, 4857 ve 5510 sayılı Kanunlara tabi sigortalı statüsüyle mahalli mülki amirin tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen kıdem, resmi ve dini bayram çalışma alacağı, yıllık izin ücreti ve ihbar tazminatının iş kanunundan kaynaklanan haklardan olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İstanbul 2.İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile İstanbul Anadolu 10. İş Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ: Davanın çözümünde ADLİ YARGI YERİNİN görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul 2. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, İstanbul Anadolu 10. İş Mahkemesince verilen 30.4.2014 gün ve E:2013/74, K:2014/170 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 15.2.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

| Başkan | Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|---|
| Serdar ÖZGÜLDÜR | Ali ÇOLAK | Yusuf Ziyaattin CENİK | Alaittin Ali ÖĞÜŞ |
| | Üye | Üye | Üye |
| | Süleyman Hilmi AYDIN | Mehmet AKBULUT | Fikret ERES |